

Астрономія-та и математика-та залѣга да опредѣли съ голѣма точность естественни-ти части на время-то, а въ общежитіе-то ся приема само гражданско-то и искусственно-то дѣление. За това и лѣтосчисление-то (хронологія-та) ся дѣли на математическо и практическо или гражданско лѣтосчисление. Въ гражданско-то лѣтосчисление основава ся на естественни-ти наблюдениа; а математическо-то не може да измѣри и да опредѣли течѣніе-то на врѣмя-то безъ да употреби дѣление-то искусственно, кое-то сѣ отредили законодатели-ты, за това едно-то отъ дѣленіе-то ся отдѣли.

За да воспри- за части-
ти на врѣмя-то, особѣ ю-
да почене или по я въска-
чи на горѣ сиречи ѣ мину-
тѣ (секунда), ми а, мѣсяцъ
година, или на о сти и да
слѣзе къмъ подре бсяцъ не-
дѣля, день, часъ, нити ю-
диний-тъ нити другий-тъ способъ не ще бѣде
вразумителенъ, ако не познае чловѣкъ напрѣдъ
средни-ти части. Отъ всичкы-ты части день-тъ ю
най средниа-та и най іасна-та мѣра за время-то,
и чловѣкъ може да въсприеме понятие прѣди да
знае що ю часъ и минута, или що ю година и
мѣсяцъ. За това и мы поченовамы отъ дѣнь-тъ.

Естественный день ие онаѣа часть на время-
то, въ коѣ-то слѣнце-то стои отгорѣ на нашіѣ-тъ
кругозорѣ (небосклонѣ — оризонть,) като тече отъ